

lægge det igen. Hvis det fremmer udsigten til at få et fælles ejerskab til forslaget her, at vi besværliggør en fremtidig lukning, så deltager jeg gerne i en nærmere drøftelse omkring det.

Jeg tror, at jeg også tidspunktet taget i betragtning skal indskrænke mig til de bemærkninger, jeg her har gjort.

Kl. 22.35

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er ved at være sent, så jeg har stor forståelse for, at ministeren ikke hører tingene, som de er sagt, for jeg roste det faktisk, jeg sagde faktisk, at der er behov for evaluering.

Det, jeg gik i rette med, var, at vægten er på økonomi og effektivitet, selv om det hedder kvalitet. Det var til det, at jeg sagde, at der kan være andre parametre. Jeg betragter og mit parti betragter ting som kvalitet ud fra flere parametre end alene den sammenlignelige økonomi eller andre mekaniske parametre, som alligevel ikke kan sammenlignes.

Når jeg tillader mig at have den bekymring, er det, fordi jeg tidligere i denne her sag har hørt på, at man har sammenlignet det, man kalder ansigt til ansigt-timer. Når hjemmehjælpen og hjemmeplejen kører i en landkommune, så har der ikke været forståelse for, at det tager tid at komme fra borger til borger, hvorimod det måske tager mindre tid at gå en etage op i et højhus. Det er sådan nogle mekaniske sammenligninger, som vi siger at man skal passe på med, hvor smalt man laver en evaluering. Så det var for at kvalificere evalueringsinstituttet og også for at beskytte dets uafhængighed. Derfor var det måske også godt, hvis der var andre, der havde indblik i årsværker, i programmer.

Vi spurgte jo også ind til, om andre offentlige instanser kan rekvirere evaluering eller komme med forslag til, hvad der skal evalueres, for det er der jo ikke hjemmel til med det forslag, der ligger i dag.

Så der er nogle hjemler, der skal udvides, og der er nogle andre, der måske skal begrænses.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg indrømmer gerne, at fru Karen Klint holdt en relativt positiv ordførertale. Det, jeg replicerede på, var de korte bemærkninger, som udspillede sig senere.

Jeg synes, at det eksempel, der drages frem omkring ansigt til ansigt-tid er et meget godt eksempel på, hvorfor det er fornuftigt at lave et sådant institut. Jeg tror, at fru Karen Klint er enig i, at før den tidligere socialminister, fru Karen Jespersen, for alvor herindefra satte gang i – det var så også understøttet af ting, der skete i kommunerne samtidig – en diskussion omkring ressourceanvendelsen i ældreomsorgen, var det for vilkårlig en diskussion, der var om kvalitet og resourceforbrug. Den var for vilkårlig, og der manglede simpelt hen evaluering.

Så har fru Karen Klint også ret i, at når man så begiver sig ud i at gøre sig sådan nogle strategiske overvejelser om at benchmarke, skal man selvfølgelig sørge for at sammenligne det sammenlignelige og korrigerer dér, hvor ting ikke er sammenlignelige. Det er jo præcis derfor, at vi nu, hvor kommunerne betros flere opgaver, i armslængde fra centraladministrationen ønsker at etablere et institut, som får den kernekompetence at udvikle de redskaber, der skal til. Så kan regeringen i nogen udstrækning trække på det, og der bliver en mulighed for, at andre også kan trække på det.

Jeg tror da ikke nødvendigvis, at det med det lovforslag, der ligger her, har fundet sin endelige form. Men hele hovedideen er sådan set at udvikle det til en kernekompetence i armslængde fra mig at kunne sammenligne, jeg havde nær sagt også det usammenlignelige. Alternativet ville være, at man opbyggede en funktion f.eks. internt i mit ministerium.

Det er også der, man skal kunne se sammenhængen til de muligheder for at indkalde data, der er i lovgivningen her. Det er jo en kompetence, jeg har i dag, og som folketingsmedlemmer i øvrigt også indirekte flittigt gør brug af. Jeg kan forstå, at med den store bekymring, der er for det træk, der er på kommunerne, vil man fra oppositionen fremover afstå fra at stille § 20-spørgsmål, der nødvendiggør, at jeg skal kalde data ind fra kommunerne. Men det er jo så bare en utilsigtet sidegevinst af den bekymring, som fru Line Barfod var inde på før.

Nej, det mere alvorlige i det her er, at vi sådan set ønsker at udvikle de her kompetencer, og for at sikre uafhængigheden har vi altså fundet, at det er fornuftigt at etablere det i armslængde af Indenrigsministeriet frem for at lave det som en integreret del af Indenrigsministeriet. Det er også derfor, at vi allerede har truffet beslutning om, at den fysiske placering af instituttet skal være i Århus, så vi får en synergi med Aarhus